

Зельветовий Кролик,

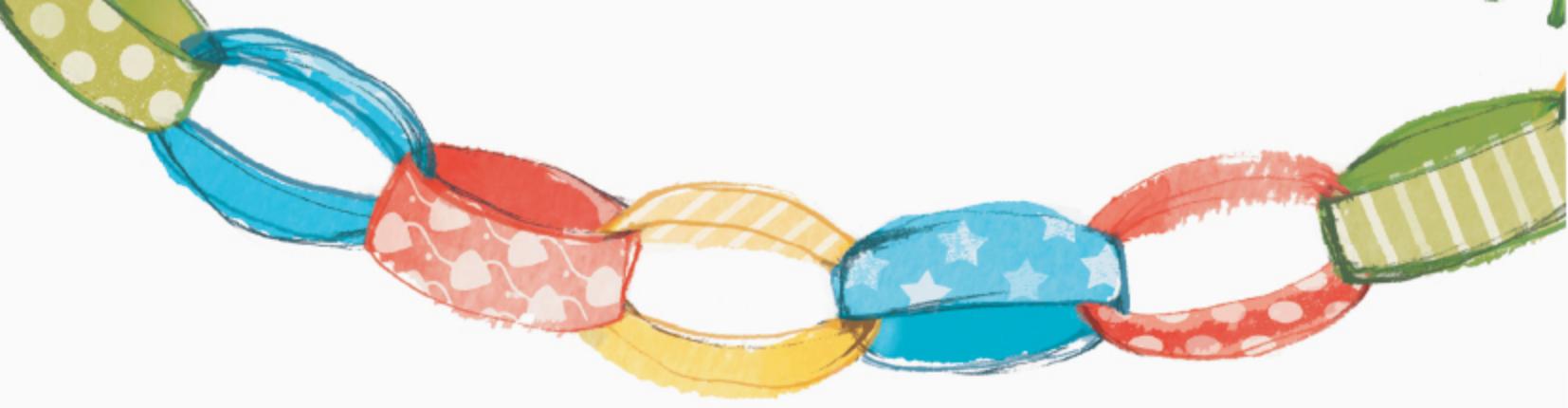
або Як іграшки стають справжніми

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[<>>](http://kniga.biz.ua)

Жив собі звичайний Вельветовий Кролик і спочатку він був справді чудовим. Він був товстеньким і кругленьким, як і годиться бути крохлику. Він мав біленьке хутро з коричневими плямками, справжні вуса з ниток і вушка, підшиті рожевим сатином. Різдвяного ранку, коли він визирав зі шкарпетки Хлопчика, тримаючи гілочку омели в лапках, Кролик зачаровував.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Зі шкарпетки стирчали й інші подарунки: горіхи та апельсини, іграшковий потяг, шоколадний мигдаль та механічна мишка, але Кролик був найкращим з-поміж усіх. Протягом щонайменше двох годин він був улюбленою іграшкою Хлопчика. Але незабаром на святкову вечерю прийшли тьоті й дяді. Тоді у вітальні зашелестів папір, а це означало, що розпаковують подарунки. Нові іграшки настільки захопили Хлопчика, що про Вельветового Кролика він навіть і не згадував.

Тривалий час Кролик жив у шафі для іграшок або на підлозі дитячої кімнати і на нього не надто зважали. Він був від природи сором'язливим і зробленим лише зі звичайного вельвету, тож, деякі з дорожчих іграшок зневажали його. Механічні іграшки були дивовижними і спогорда дивилися на решту — вони були повні сучасних ідей і вдавали, що вони СПРАВЖНІ. Макет човна, який пережив уже два сезони, через що переважна частина фарби на ньому облущилася, став їх наслідувати і ніколи не втрачав нагоди виказати свою обізнаність у технічних термінах.

Кролик не міг претендувати на те, щоб бути макетом хоча б чогось, бо він не знат, що існують справжні кролики — він вважав, що всі вони, як і він сам, наповнені тирсою — і він розумів, що тирса досить старомодна і про неї не слід згадувати у сучасному суспільстві. Навіть Тімоті, дерев'яний шарнірний лев, виготовлений солдатами-інвалідами, який мусив би бути більш толерантним, приндився і вдавав, що має зв'язки з урядом. Серед них бідний маленький Кролик почувався вкрай незначущим і пересічним, і лише Коник прихильно ставився до нього.

